

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/566/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

7/2016. számú (II. 4.)

állásfoglalása¹

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**² által, 2015. november 25-én előterjesztett **panaszát** a 2016. február 4-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – **a T. Rendőrkapitányság** – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. november 25-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben kifogásolta a saját tulajdonát képező ingatlanában 2015. november 11-én foganatosított rendőri intézkedést.

I.

1) A panaszos előadta, hogy panaszt kíván tenni a T. Rendőrkapitányság, Bűnügyi Osztály, Nyomozó Alosztály intézkedésével szemben. Elmondta, hogy a T., I. utca 49. 9/3. szám alatti lakás a tulajdonát képezi. A szomszédok értesítették arról, hogy valaki betörte a lakása ajtaját.

¹ Tekintettel az adminisztratív hibára (elírásra) az állásfoglalásban pirossal szedett rész javításra került. A Testület a kijavításról a mellékelt 1/2016. (III. 7.) számú végzésével határozott.

Dr. Rónai Orsolya
tanácsadó

² Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Amikor erről személyesen is meggyőződött, akkor az egyik ott lakó azt mondta, hogy rendőrök mentek be a lakásába. Az is kiderült, hogy a rendőrök az alatta lévő lakótól kértek egy lakatpántot és egy lakatot és azzal zárták le a lakást, a kulcsot pedig a lakónál hagyták. Arról, hogy a lakásában rendőri intézkedés történt semmiféle értesítést nem kapott. A panaszos bement a rendőrségre, ahol adtak neki egy jegyzőkönyvet házkutatásról. Ebből kiderül, hogy 2015. november 11-én törték be a lakása ajtaját. A panaszos határozottan kijelentette, hogy S. A-nek a lakás nem tartózkodási helye. A lakást nem is lakja senki és berendezési tárgyak sincsenek benne. A lakás nem is alkalmas jelen pillanatban lakhatásra. A panaszos előadta, hogy ő maga elérhető, de a rendőrség részéről senki sem kereste meg annak érdekében, hogy ott házkutatást tartanának. A házkutatás elrendeléséről neki határozatot nem mutattak, nem adtak. Határozott álláspontja szerint a rendőri intézkedés indokolatlan volt. A rendőrök által elkövetett rongálással kb. 60.000 Ft összegű kára keletkezett. Nemesak az ajtóalap ment tönkre, de az ajtókeret is kiszakadt, azt is cserélni kellett.

S. A. őt arról tájékoztatta, hogy az intézkedésnél jelen volt L. L. r. szds. is, de az ő neve nem szerepel a jegyzőkönyvön.

Erre figyelemmel a panaszos kérte a Testületet, hogy vizsgálja ki, hogy vajon a rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű és indokolt volt-e. És kérelmezte a Testülettől azt is, hogy a kára megtérítése iránti szükséges intézkedéseket is tegye meg.

2) A panaszos három darab fényképfelvételt bocsátott a Testület rendelkezésére. Az első felvételen egy fakazettás bejárati ajtó látható, amelyre rá van ragasztva egy post-ithez hasonló cetli, alatta egy kukucskaló lyuk található. Az ajtón kilincses zár és egy hevederzár nyitó zár található. A panaszos golyóstollal karikázta be a képen a majdnem a kukucskaló lyukkal egy szintben felszerelt lakatpántot, amely nyitott állapotban van a képen.

A második felvétel rendkívül homályos, de vélelmezhetően a bejárati ajtó belső oldalát mutatja. Annyi vehető ki a képből, hogy az ajtón egy hevederzár látszik, amelynek egyik végénél az ajtón ismeretlen eredetű sérülések láthatók.

A harmadik felvételen jól kivehetően látszik a bejárati ajtó belső oldala, amely kopott, lekapart festékfoltok és rongálódás nyomai észlelhetők rajta, amelyek vélelmezhetően valamilyen fizikai erőbehatástól eredhetnek, mint kaparás, ütés.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a T. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető a Testület megkeresésére 2015. december 15-én készítette el a sérelmezett intézkedés kapcsán az átiratát, amelyben tájékoztatta arról a Testületet, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt S. A. és B. Zs. ellen, akik megalapozottan gyanúsíthatók azzal, hogy 2015. szeptember 21. és 2015. szeptember 28. között egy lakásból, alkalmi lopás módszerével eltulajdonítottak az ott lakó F. E. sértettől egy darab férfi, arany pecsétgyűrűt és egy darab láncfűrészt 80. 000 Ft értékben.

A végrehajtott adatgyűjtés során megállapítást nyert, hogy a két személy T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásban tartózkodik. B. Zs. gyanúsítottal szemben továbbá a T. Törvényszék BV Csoportja [...] számon 2015. május 7-én elfogatóparancsot bocsátott ki.

2016. november 16-án a rendőrség a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149. § (3) bekezdés, 150. § (2) bekezdés, 151. § (1) bekezdésére – figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdés, 150. § (1) bekezdés, 151. § (1) bekezdésére – házkutatást, motozást, lefoglalást rendelt el B. Zs-tal szemben. A határozat szerint a Be. 149. § (1) bekezdése értelmében a házkutatást T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásban kell végrehajtani.

A rendőrség eljáró tagjai T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásnál 2015. november 16-án jelentek meg, de a lakásba nem tudtak bejutni, kopogtatásra nem nyitottak ajtót. Ezt követően távoztak a rendőrök a helyszínről. A kapitányságon ezen a napon megjelent S. A. gyanúsított azzal, hogy a rendőrség őt kereste. Ezt követően vele együtt ismételtén megjelentek a rendőrök T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásnál, ahol a gyanúsított közölte velük, hogy a lakásban lakik, de jelenleg nincs nála a lakáskulcs, mert az az élettársánál B. Zs. gyanúsítottnál van, aki vidéken tartózkodik. Azon körülményekre figyelemmel, hogy B. Zs. gyanúsítottal szemben elfogatóparancs volt érvényben, így megalapozottan feltehető volt, hogy a körözött személy a lakásban tartózkodik, ezért nem akarja beengedni őket oda S. A. gyanúsított. E körülményekre figyelemmel S. A. gyanúsított szóbeli engedélyét követően a bejárati ajtót az intézkedő rendőrök vállal benyomták. Az ajtó heveder zárszerkezete az ajtó jobb belső keretét letolta magáról és a bejárati ajtó kinyílt. Az ajtóban egyéb sérülés nem keletkezett, a keret szöggel volt rögzítve, azt visszaszögelve a rongálás helyreállítható volt.

A házkutatást ezt követően a rendőrök lefolytatták, amelynek során tapasztalták, hogy a két megalapozottan gyanúsítható személy életvitelszerűen ott lakik, a ruházatuk és egyéb felszerelési tárgyaik a lakásban voltak. B. Zs. gyanúsított ekkor nem tartózkodott a lakásban. A házkutatásról készült jegyzőkönyvben rögzítették, hogy melyek voltak a lakásba történt behatolás körülményei, módja; leírták a rongálódást; feltüntették, hogy a birtokos (S. A.) anyagi kárra vonatkozóan nemleges választ adott. A házkutatás, illetve annak módja ellen panasszal nem élt.

Ezt követően mivel az ajtóhoz S. A. kulccsal nem rendelkezett, ezért a házkutatást végrehajtó rendőrök lakatot szereztek be, amellyel lezárták az ajtót és a kulcsokat átadták S. A. gyanúsítottnak.

B. Zs. gyanúsítottat 2015. november 19-én 20 óra 15 perckor fogták el T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásban, ezután pedig gyanúsítottként ki is hallgatták.

A panaszos 2015. november 16-án jelent meg a rendőrségen és tájékoztatást kért az intézkedésről, a lakás ajtaja megrongálódásának a körülményeiről. Ezt követően a fentiekre őt tájékoztatták, amelyet tudomásul vett. A keletkezett kára tekintetében tájékoztatták, hogy azt a birtokostól, az albérlőtől, mint intézkedéssel érintett személytől követelheti a Polgári Törvénykönyv rendelkezései alapján.

2) A rendőrség mellékelte, hogy a T. Törvényszék BV Csoportja 2015. május 7-én 10 óra 10 perckor kibocsátott körözés keretén belül elfogást rendelt el B. Zs. gyanúsítottal szemben, a Btk. 316. §-ába ütköző lopás elkövetése miatt, amely körözési eljárás lefolytatására a T. Rendőrkapitányságot jelölték ki. B. Zs. gyanúsított elfogását rendelték el, elfogatóparancs alapján. A gyanúsítottnál két lakcím, egy állandó és egy ideiglenes van meghatározva, amelyek közül az ideiglenes a panaszos tulajdonát képező ingatlan lakcímével egyezik meg.

3) A rendőrség mellékelte egy G. B. r. zls. mb. alosztályvezető által Dr. Cs. Zs. Ö. BV bíró részére, 2015. március 24-én kelt tájékoztatást, amelyből kiderül, hogy B. Zs. gyanúsított ügyében megjelent a lakcímén, ahol az ott lakó személy elmondta, hogy az általa keresett személy nem lakik a megadott lakcímén, őt nem ismeri. A személy elmondta, hogy már több éve ő él ebben a lakásban, a rendőrök már többször keresték ott a gyanúsítottat. Ezek után a rendőr megjelent a vélt tartózkodási címen (a panaszos tulajdonát képező lakásnál), ahol az ott lakó két hölgy elmondta, hogy ismerik a rendőr által keresett férfit, de ő nem náluk lakik. A lakásba a rendőr bebocsátást nyert és észlelte, hogy B. Zs. gyanúsított nem volt a lakásban. Rendőri kérdésre elmondták, hogy a férfi tudomásuk szerint T. Újváros területén lakik. Elérhetőséget nem tudtak a részére közölni.

4) A rendőrség csatolta S. A. gyanúsított kihallgatásáról 2015. november 16-án 9 óra 31 perc és 11 óra 17 perc között felvett jegyzőkönyvet.

A Testület jelen pont alatt jelzi, hogy a jegyzőkönyv csak a panaszügy eldöntése szempontjából releváns elemeit ismerteti, figyelembe véve azt, hogy jelenleg is folyamatban van a büntetőeljárás, így a bűnügyi érdekre tekintettel csak az érdemi történeti tényállási elemeket közli.

A gyanúsított a részére teljesített közléseket, figyelmeztetéseket, tájékoztatásokat megértette, azokat tudomásul vette. Ezen tényeket aláírásával hitelesítette is. Ezt követően vallomást tett, amelyből a panaszügy szempontjából az alábbi elemek emelhetők ki.

Előadta, hogy T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásban lakik élettársával B. Zs-tal együtt, így ketten. Itt október elejétől kezdve laknak. A lakás a panaszos tulajdona. Ott laknak úgymond albérletben, de nem hivatalosan, hiszen nem kötöttek szerződést.

A lakáshoz két kulcs van: egy neki és egy Zs-nak. Nála is volt egy kulcs, ami tegnap délután még meg volt, de ma reggelre valahol azt elhagyta. Ők ketten egy telefont használnak, amit valószínűleg elvitt Zs. magával. Azért ment be a rendőrkapitányságra S. A., mert a szomszédja szólt neki reggel, amikor hazaért, hogy keresték őt a rendőrök. Amikor visszamentek a lakásához, akkor vette észre, hogy a kulcsát elhagyta, így oda nem tudtak bemenni. Ezért mondta, hogy nyugodtan nyomják be a rendőrök az ajtót. Itt jegyzőkönyvben is szeretné elmondani, hogy az ajtó benyomásával és magával az intézkedéssel szemben sincs panasza, anyagi kára sem keletkezett. Az ajtót le tudta zárni. B. Zs. gyanúsított vonatkozásában a rendőrök tudomására hozta, hogy a héten, szerdán vagy csütörtökön megy haza.

5) F. G. r. ftörm. 2015. november 16-án kelt rendőri jelentésben rögzíti, hogy F. E. feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2015. szeptember 21-én 0 óra és 2015. szeptember 28-án 13 óra 15 perc közötti időben a lakásába ismeretlen módszerrel bement és eltulajdonította a kb. 60 éves D-ban vásárolt cizellált pecsétgyűrűjét és benzines láncfűrészét. A bűncselekménnyel okozott kár 80. 000 Ft.

A rendőr jelenti, hogy a fenti számú ügyben indult nyomozás során szükségessé vált S. A. előállítása, mivel ő a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható. A rendőr az előállítás végett megjelent T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásnál, ahol az ajtót többszöri kopogtatás ellenére senki sem nyitotta ki. Továbbá a szinten lakók közül senkit nem tudott meghallgatni, mivel egyik szomszéd sem nyitott ajtót a kopogtatására.

A reggel folyamán S. A. bement a T. Rendőrkapitányságra, mivel elmondása szerint mikor reggel hazament a szomszédja elmondta neki, hogy keresték őt a rendőrök. A rendőr S. A-rel megjelent T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásnál, házkutatás végett. S. A. elmondta, hogy nincs nála a lakáskulcsa. A többszöri feltett rendőri kérdésre sem tudott értelmes választ adni arra vonatkozóan, hogy hol van a lakáskulcsa, illetőleg reggel, hogy akart hazamenni, hogy ha nincs nála a lakáskulcsa. Továbbá a rendőrségnek információja volt arról, hogy S. A. élettársa B. Zs., akit a T. Járásbíróság köröz. S. A. elmondta, hogy a tegnapi nap folyamán K. D-nál volt és valószínűleg ott hagyhatta a lakáskulcsát a mobiltelefonjával együtt. Ennek értelmében a rendőrök megjelentek K. D-nál, akinek szobájába engedélyével bebocsátást nyert, de megállapítást nyert, hogy S. A. lakáskulcsa nem volt ott, ezt K. D. is megerősítette. S. A-nel a rendőr visszament a címre, ahol ismételtén feltett kérdésre nem tudott értelmes választ adni, hogy a lakáskulcsa merre található. Továbbá elmondta, hogy egyedül a párjának van a lakáshoz kulcsa, de ő Sz-ban dolgozik, ismeretlen helyen és csak a hét második felében fog hazaérkezni. Mivel a címen megtartandó házkutatás az eljárás során létfontosságú tárgyi bizonyítékokkal bírhat és információ merült fel arra vonatkozóan, hogy S. A. párja B. Zs. körözött személy a lakásban tartózkodik és mivel S. A. közölte a rendőrrel, hogy nyugodtan nyomja be az ajtót, ezért ő benyomta a bejárati ajtót. Az ajtó benyomása S. A. kérése, beleegyezése, valamint a házkutatás és a körözött személy felkutatása érdekében történt meg. Az ajtó benyomása során a hevederzár az ajtó jobb belső keretét letolta magáról és a bejárati ajtó kinyílt. Az ajtó benyomását követően S. A-t nyilatkoztatták, hogy anyagi kára illetőleg panassa keletkezett-e az intézkedés során, amelyre úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés ellen panasszal nem él és anyagi kára nem keletkezett. A házkutatás végeztével, szintén a házban a 8/3. szám alatt lakó N. B. biztosított lakatot S. A. részére, amely lakatot az ajtón található pántra szereltek fel. Így a lakás ajtaja be volt lakatolva. A lakathoz két db. kulcs volt, amely S. A. birtokában volt.

Az ajtó benyomásával kapcsolatos panaszjogról, illetőleg az anyagi kárról S. A. a házkutatási jegyzőkönyvben nyilatkozta, amely jegyzőkönyvben az intézkedéssel szemben panasszal nem élt és anyagi kára nem keletkezett. Ezen nyilatkozatát S. A. saját kezével aláírta.

6) B. Zs. r. ftörm. 2015. december 2-án készült jelentésében előadta, hogy a 2015. november 16-án kelt jelentését az alábbiakkal szeretné kiegészíteni.

2015. november 13-án pénteken, a délelőtti folyamán megjelent T., G. I. ltp. 802-ben abból a célból, hogy S. A. és B. Zs. jelenlegi tartózkodási helyével kapcsolatban információt gyűjtsön. Itt szóban meghallgatta K. I-ét, akinek bemutatta a két keresett személy fényképes személyi igazolvány képét adatok nélkül, azonban K. I. a személyekkel kapcsolatban annyit tudott elmondani, hogy korábban ebben a lépcsőházban laktak S. A. édesanyjával, de onnan már elköltöztek. A jelenlegi lakóhelyüket pontosan nem ismeri, de valahol Újvárosban lakhatnak.

A rendőr K. I-t követően a helyszínen meghallgatta L. I-ét, aki részére szinten bemutatta a két keresett személy személyi igazolvány képét adatok nélkül, amelyet megtekintve elmondta, hogy a képen S. A. és barátja B. Zs. láthatók. Korábban ők ebben a lépcsőházban laktak S. A. édesanyjával, azonban jelenleg tudomása szerint albérletbe költöztek T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásba.

Ezt követően jelent meg a rendőr T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásban, ahol szóban meghallgatta a 8/3. szám alatt lakó N. B-át, akinek szintén bemutatta S. A. és B. Zs. személyi igazolvány képét, amelyet megtekintve úgy nyilatkozott, hogy a két személy a felette lévő 9/3. szám alatt laknak albérletben.

Ezen információ alapján a rendőr megjelent 2015. november 16-án a fentebbi címen. Továbbá megállapítást nyert, hogy B. Zs-tal szemben a T. Törvényszék 2015. május 4-én elfogatóparancsot bocsátott ki; az elfogása idáig eredményre nem vezetett.

S. A. a fentebbi napon, miután a fentebbi laccímre kimentek vele a rendőrök együtt házkutatás céljából elmondta, hogy a lakásban ő és párja B. Zs. lakik, a lakás tulajdonosa pedig jelenleg Sz-on van, így ő nem tud a helyszínre menni.

A lakásba a későbbiekben bejutva megállapítható volt, hogy ott életvitelszerűen laknak, abban S. A. és B. Zs. ruhái és személyes tárgyai voltak.

7) A rendőrség csatolta a házkutatás elrendeléséről 2015. november 16-án kelt határozatot.

A Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben B. Zs. T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakossal szemben a Be. 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (2) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdésére, a 150. § (1) bekezdésére, a 151. § (1) bekezdésére – házkutatást, motozást, lefoglalást rendelt el a bűnügyi osztályvezető.

A határozat indokolása szerint a nyomozás során gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy B. Zs. birtokában a bűncselekményből származó tárgyak – pecsétgyűrű, láncfűrész – vannak, amelyek lefoglalása és bűnjelként történő kezelése szükséges és indokolt.

A határozat végén B. Zs. és S. A. aláírásukkal hitelesítetten kijelentették, hogy a határozatot velük szemben szóban közölték, illetőleg abból egy példányt átvettek. A határozattal szemben panasszal nem élnek, illetve a panasszal összefüggésben a Be. 195. § (1) bekezdése alapján a rendelkezésükre álló nyolc napon belül nyilatkoznak.

8) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a házkutatásról szóló, 2015. november 16-án 8 óra 30 perc és 9 óra 10 perc között felvett jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének gyanúja miatt B. Zs. ellen folyamatban lévő eljárásban készült, T., I. út 49. 9/3. szám alatt, 2015. november 16-án 8 óra 30 perckor a Be. 149. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdésére, a 150. § (3) bekezdésére – megkezdett házkutatás alkalmával.

A nyomozó hatóság részéről jelen van B. Zs. r. ftörm. az eljárás vezetője és F. G. r. ftörm. Az eljárásban továbbá S. A. gyanúsított vett részt.

A házkutatás kezdete 8 óra 40 perc.

A házkutatás meneténél rögzítették, hogy S. A. felszólításra tagadta, hogy nála büntetből, vétségből származó tárgyak vannak. Így a rendőrök ezek után átkutatták a két szobából, egy konyhából, stb. egy fürdő + egy WC + előtér helyiségekből álló lakást és az alább felsorolt helyeken a következő tárgyakat találták meg, amelyeket a Be. 151. § (1) – (2) bekezdései alapján a helyszínen lefoglaltak.

A rendőrség S. A-nel együtt jelent meg a fenti címen, ahol a lakás bejárati ajtaja zárt állapotban volt. S. A. elmondása alapján a lakáskulcsa nincs meg, azt nem tudja megmondani, hogy hol lehet. Ezt követően S. A. mivel a rendőrséget a lakásba nem tudta beengedni, ezért engedélyével és kérésére a hatóság a lakás bejárati ajtaját benyomta. A benyomás következtében az ajtó belső, jobb szegélyét a hevederzár belökte magától és az ajtó kinyílt. S. A. úgy nyilatkozott, hogy anyagi kára nem keletkezett. A lakásba bejutva a rendőrség házkutatást tartott, amelynek bűncselekményből származó vagy azzal összefüggésbe hozható dolgot nem talált. A házkutatás végeztével S. A. az ajtón lévő pánthoz egy darab lakatot helyezett, amellyel a lakást bezárta. A lakathoz két darab kulcs tartozott, amelyek S. A. birtokában voltak. Az ajtóbenyomás és az intézkedés során anyagi kár nem keletkezett. Panasza az intézkedéssel szemben nem keletkezett. S. A. aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy az ajtó benyomása az engedélyével és a kérésével történt. Az ajtó benyomása során anyagi kára nem keletkezett. Az ajtó benyomásával szemben és az intézkedéssel szemben panasza nincs.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület eljárásában megvizsgálta azt, hogy vajon a rendőrség oldalán keletkezett-e intézkedési kötelezettség a gyanúsított személyek felkutatására, így erre tekintettel vajon kellő jogalap birtokában mentek-e be a panaszos magánlakásába. Végezetül a Testület megvizsgálta azt, hogy a rendőrség mennyiben tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye, az V. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát és a XXVIII. cikkben foglalt jogorvoslathoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a rendőrség által, a helyszínen végrehajtott intézkedést vizsgálta meg.

A rendőrség arról tájékoztatta a Testületet, hogy a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt S. A. és B. Zs. ellen büntetőeljárás van folyamatban, akik megalapozottan gyanúsíthatók azzal, hogy 2015. szeptember 21. és 2015. szeptember 28. között egy lakásból, alkalmi lopás módszerével eltulajdonítottak az ott lakó F. E. sértettől egy darab férfi, arany pecsétgyűrűt és egy darab láncfűrész 80. 000 Ft értékben. A végrehajtott adatgyűjtés során megállapították, hogy a két személy a panaszos tulajdonát képező lakásban tartózkodik. B. Zs. gyanúsítottal szemben pedig továbbá a T. Törvényszék BV Csoportja 2015. május 7-én elfogatóparancsot bocsátott ki. 2016. november 16-án a rendőrség házkutatást, motozást, lefoglalást rendelt el B. Zs-tal szemben, amelyet a panaszos tulajdonát képező ingatlanban kellett végrehajtani. Erre figyelemmel a rendőrök 2015. november 16-án jelentek meg a fentebbi ingatlannál, de a lakásba nem tudtak bejutni, kopogtatásra nem nyitottak ajtót. Ezt követően távoztak a rendőrök a helyszínről. A kapitányságon ezen a napon megjelent S. A. gyanúsított azzal, hogy a rendőrség őt kereste. Ezt követően vele együtt ismételt megjelentek a rendőrök T., I. út 49. 9/3. szám alatti lakásnál, ahol a gyanúsított közölte velük, hogy a lakásban lakik, de jelenleg nincs nála a lakáskulcs, mert az az élettársánál B. Zs. gyanúsítottal van, aki vidéken tartózkodik. Azon körülményekre figyelemmel, hogy B. Zs. gyanúsítottal szemben elfogatóparancs volt érvényben, így megalapozottan feltehető volt, hogy a körözött személy a lakásban tartózkodik, ezért nem akarja beengedni őket oda S. A. gyanúsított. E körülményekre figyelemmel S. A. gyanúsított szóbeli engedélyét követően a bejárati ajtót az intézkedő rendőrök vállal benyomták. Az ajtó heveder zárszerkezete az ajtó jobb belső keretét letolta magáról és a bejárati ajtó kinyílt. Az ajtóban egyéb sérülés nem keletkezett, a keret szöggel volt rögzítve, azt visszaszögelve a rongálás helyreállítható volt. A házkutatást ezt követően a rendőrök lefolytatták, amelynek során tapasztalták, hogy a két megalapozottan gyanúsítható személy életvitelszerűen ott lakik, a ruházatuk és egyéb felszerelési tárgyaik a lakásban voltak. B. Zs. gyanúsított ekkor nem tartózkodott a lakásban. A házkutatásról készült jegyzőkönyvben rögzítették, hogy melyek voltak a lakásba történt behatolás körülményei, módja; leírták a rongálódást; feltüntették, hogy a birtokos (S. A.) anyagi kárra vonatkozóan nemleges választ adott. Ezt követően mivel az ajtóhoz S. A. kulccsal nem rendelkezett, ezért a házkutatást végrehajtó rendőrök lakatot szereztek be, amellyel lezárták az ajtót és a kulcsokat átadták S. A. gyanúsítottnak. B. Zs. gyanúsítottat 2015. november 19-én 20 óra 15 perckor fogták el a panaszos tulajdonát képező lakásban, ezután pedig gyanúsítottként ki is hallgatták.

Az Rtv. 1. § (1) bekezdése szerint a rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzése. Jelen jogszabályhely (2) bekezdés 1. pontja expressis verbis meghatározza a rendőrség oldalán, hogy a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében

általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A (2) bekezdés alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. Ezt egészíti ki a 14. §, amely szerint a rendőr közreműködik a közbiztonságot fenyegető veszélyhelyzet elhárításában. Ha a veszélyhelyzet elhárítása más szerv feladatkörébe tartozik, de beavatkozására csak késedelmesen van lehetőség, a rendőr haladéktalanul gondoskodik a veszély elhárításáért felelős hatóság vagy más szerv értesítéséről.

Az Rtv. 39. §-a szabályozza az intézkedés magánlakás és közterületnek nem minősülő egyéb helyen foganatosított intézkedések végrehajtásának a szabályait. Jelen jogszabályhely (1) bekezdése határozza meg azokat az esetköröket, amikor a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve:

- a) segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából;
- b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából;
- c) közveszély, továbbá az életet vagy testi épséget fenyegető közvetlen veszély elhárítása, illetőleg az ilyen veszélyben lévők kimentése érdekében;
- d) rendkívüli vagy tisztázatlan okból bekövetkezett halálesettel kapcsolatos intézkedés megtételére;
- e) végrehajtási eljárás lefolytatása, illetve az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről szóló törvényben meghatározott szakértői vizsgálat biztonságos és eredményes végrehajtásának biztosítása céljából, ha az abban való közreműködés - jogszabály alapján - a rendőrség számára kötelező;
- f) az elővezetés végrehajtása érdekében;
- g) a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott, a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz telepítése, ellenőrzése, karbantartása, valamint eltávolítása céljából;
- h) a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítása céljából;
- i) személy- és létesítménybiztosítási intézkedés [46. § (1) bekezdés c) pont] végrehajtására;
- j) ha ez előállítás a törvényben meghatározott egyéb okból szükséges;
- k) a Bv. tv.-ben meghatározott, az elítélt mozgását nyomon követő elektronikus távfelügyeleti eszköz telepítése, ellenőrzése, karbantartása, valamint eltávolítása céljából.

Az Rtv. 39. § (3) bekezdése tartalmazza, hogy a birtokos távollétében történt behatolást követően - a végrehajtási eljárásban való közreműködés kivételével - a rendőrség köteles a birtokost tájékoztatni, és a vagyonvédelem érdekében szükséges intézkedést megtenni. A (4) bekezdés értelmében a magánlakásban való tartózkodás csak a feladat végrehajtásához szükséges ideig tarthat.

Az Rtv. jelen rendelkezéseit a Szolgálati Szabályzat 8. §-ában foglaltak teszik teljessé. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a

szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A (2) bekezdés alapján a rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Végül pedig a (3) bekezdés értelmében ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és -szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.

A Testület jelzi, hogy – figyelemmel arra, hogy a házkutatás elrendelésével szemben külön jogorvoslatnak van helye a Be. 195. és 196. § alapján – azt vizsgálta meg, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége.

A Testület az általa kialakított történeti tényállás részeként kezelte azt, hogy a rendőrség nemcsak olyan, hivatalos úton beszerzett információk birtokában volt, hogy a két gyanúsított személy a panaszos tulajdonát képező lakásban lakik, hanem a helyszínen, a házkutatás végrehajtása érdekében megjelent rendőrök azt tapasztalták (ruházati eszközök, berendezési és használati tárgyak), hogy a lakás a két személy által lakott. Ezt a tényt erősítette meg az egyik gyanúsított meghallgatásáról felvett jegyzőkönyvben is, amelyben úgy nyilatkozott, hogy a panaszos tulajdonát képező lakásban, bérleti jogviszony keretén belül, életvitelszerűen laknak. A szerződést szóban kötötték meg, baráti alapon. Ezen körülményekre figyelemmel a Testület véleménye szerint a rendőrség kellő információ birtokában volt atekintetben, hogy a két gyanúsított személy – akik közül az egyik ráadásul körözött személy is – a fentebbi ingatlanban tartózkodhatnak. A Testület külön értékelte azt, hogy az egyik gyanúsított személy a lakás előtt tartózkodott és összefüggéstelen információkat hozott a rendőrség tudomására a lakáskulcs fellelhetősége vonatkozásában, hiszen a rendőrség ezt akként értékelhette, hogy a személy hazudik, igyekszik félrevezetni a hatóságot, vagy akár bűjtatja a körözött élettársát. A gyanúsított által közölt, összefüggéstelen információkra tekintettel a rendőrségnek saját maga módján kellett arról meggyőződnie, hogy a másik gyanúsított személy hol van. Ezen történeti tényállási elemeket elemezve, mérlegelve a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrséget jelen esetben intézkedési kötelezettség terhelte, hiszen több forrásból beszerezve olyan információk birtokában volt, amelyek a büntetőeljárás eredményes lefolytatását, az elkövetők felkutatását tették lehetővé. Így a bűnüldözési érdekre figyelemmel a rendőrséget jelent esetben intézkedési kötelezettség terhelte a terheltek kézre kerítése miatt. Erre figyelemmel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, mert az ingatlana is érintett volt a rendőri cselekmények elvégzése által.

A Testület a fentebb kifejtettek alapján megállapította, hogy jelen esetben a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően a házkutatás végrehajtásának a módját vizsgálta meg, vagyis azt, hogy a panaszos tulajdonát képező ingatlanba hogyan mentek be.

A rendőrség tájékoztatása szerint a házkutatás végrehajtása során jelen lévő egyik gyanúsított személy úgy nyilatkozott, hogy nincs nála a lakáskulcsa, így nem tud bemenni az ingatlanba. A kulcs holléte felől eltérő tartalmú információkat közölt a rendőrökkel. Mivel nem volt nála a kulcs, ezért az ő beleegyezésével hatoltak be az ingatlanba a rendőrök annak érdekében,

hogy a körözött élettársát felkutassák és szükség esetén elfogják. A bejárati ajtót az intézkedő rendőrök vállal benyomták. Az ajtó heveder zárszerkezete az ajtó jobb belső keretét letolta magáról és a bejárati ajtó kinyílt. Az ajtóban egyéb sérülés nem keletkezett, a keret szöggel volt rögzítve, azt visszaszögelve a rongálás helyreállítható volt. Ezt követően hajtották végre a házkutatást, amelynek végeztével mivel az ajtóhoz a gyanúsított kulccsal nem rendelkezett, ezért a házkutatást végrehajtó rendőrök lakatot szereztek be, amellyel lezárták az ajtót és a kulcsokat átadták a gyanúsítottnak, akit később gyanúsítottként meg is hallgattak.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése tartalmazza, hogy ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

A fentebbi, Rtv-beli rendelkezéseket a Szolgálati Szabályzat 7. §-a egészíti ki. Az (1) bekezdés értelmében A rendőr az intézkedés eredményességét akadályozó tárgy eltávolítása során úgy jár el, hogy az eltávolítás a lehető legkisebb károkozással járjon, valamint a károkozás ne legyen aránytalan az elérni kívánt törvényes célhoz képest. A (2) bekezdés szerint, ha az akadály eltávolítása különleges szakértelmet igényel, szükség esetén a rendőr közreműködőt vesz igénybe. Végezetül a (3) bekezdés meghatározza, hogy Ha az akadály keletkezése ismert személy jogellenes magatartásának következménye, a vétlen károsult részére a rendőrség által teljesített kártalanítás, és a közreműködő részére kifizetett díj visszatérítése iránti igényt az akadály előidézójével szemben a rendőrség érvényesíti.

A személyes javak rendőri intézkedés keretében történő igénybevételével és a kártalanítással kapcsolatos eljárás részletes szabályait az 137/1994. (X. 26.) Korm. rendelet (továbbiakban: Kártalanítási rendelet) rögzíti. A Kártalanítási rendelet általános szabályai tartalmazzák, hogy a személyes javak körébe tartozik a természetes személyek, valamint - a rendőrség kivételével - a jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek tulajdonába tartozó ingó dolog, függetlenül attól, hogy az a tulajdonos vagy más személy birtokában, használatában áll. A Kártalanítási rendelet 1. § (2) bekezdés c) pontja alapján igénybevételnek minősül az eszköz használatára, illetőleg birtoklására vonatkozó jognak a birtokostól történő ideiglenes elvonására és a rendőrség részére történő átadására irányuló eljárás, továbbá az eszköznek a rendőrség által, az (1) bekezdés szerinti célból történő használata, illetve felhasználása. A Kártalanítási rendelet 10. § és 11. § tartalmazza a kártalanítás részletes szabályairól. Erre figyelemmel kártalanítás jár akkor is, ha az igénybe vett eszköz használata a birtokos személyes közreműködésével valósul meg, és a kárt a birtokos közrehatása okozta. A rendőrség a jegyzőkönyv felvételét követően haladéktalanul intézkedik a) a birtokos vagyontárgyaiban keletkezett kár nagyságának szakértő útján történő megállapításáról; b) érvényes biztosítási szerződés esetén a biztosító biztosítási összegre vonatkozó nyilatkozatának beszerzéséről; c) a jegyzőkönyvben rögzített egyéb károk és felmerült költségek indokoltságának ellenőrzéséről. Abban az esetben pedig, ha a kártalanítás a felmerült károkra és kiadásokra nem nyújt fedezetet, a tulajdonos, illetőleg a birtokos a bíróságnál keresettel kérheti teljes kártalanítását. A keresetet az igénybevételt foganatosító rendőri szerv ellen kell megindítani [Kártalanítási rendelet 13. § (1) bekezdés].

Tekintettel arra, hogy a rendőrök a panaszos tulajdonában álló, a házkutatással érintett ingatlanba nem tudtak bemenni kulccsal, hiszen a rendőrökkel tartózkodó egyik gyanúsított személy nem találta a lakáskulcsát, így a rendőrök úgy mentek be az ingatlanba, hogy a bejárati ajtót vállal benyomták. Az ajtó heveder zárszerkezete az ajtó jobb belső keretét letolta

magáról és a bejárati ajtó kinyílt. A rendőrök tényelődása szerint az ajtóban egyéb sérülés nem keletkezett, a keret szöggel volt rögzítve, azt visszaszögelve a rongálás helyreállítható volt. A rendőrök tényelődását erősíti a panaszos nyilatkozata, aki a rendőrség tudomására hozta, hogy a házkutatás végrehajtásából kára származott, hiszen nemcsak az ajtóalap ment tönkre, de az ajtókeret is kiszakadt, azt is cserélni kellett, így összesen 60.000 Forint kára származott az intézkedésből. A rendőrség azzal próbálta meg kimenteni a károkozást, hogy a károkozáshoz hozzájárult az ingatlanban lakó személy, mint birtokos. A kárt pedig azért okozták, mert a fentebbi büntetőeljárás, körözött gyanúsítottját kívánták házkutatás keretén belül elfogni.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során megállapította, hogy a rendőrök úgy mentek be az ingatlanba, hogy a bejárati ajtót betörték. Az ajtó akadályozta őket a házkutatás végrehajtásában. Az ajtószerkezet megrongálódott, így vitathatatlan, hogy a panaszosnak kára származott a Be. szerint végrehajtott nyomozati cselekményből.

A fentebb kifejtettek alapján megállapítható, hogy a panaszosnak kára származott a házkutatás végrehajtásából, amelyet a rendőrség elismert. A Kártalanítási rendelet alapján a panaszos jogosult kártalanításra. A kár mértéke szakkérdés.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bűnüldözési érdekre figyelemmel a rendőrségnek a helyszínen nem maradt más kevésbé, jogkorlátozó megoldása, minthogy betörje az ajtót, hiszen kulcsuk nem volt annak kinyitásához, valamint belülről sem nyitották ki az ajtót. A házkutatás lefolytatása érdekében csak így juthattak be az ingatlanba, szükségszerű, jogszerű károkozás mellett. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga annak kapcsán, hogy a rendőrök betörték az ajtót. Kártalanítási igényét a fentiek alapján érvényesítheti a rendőrséggel szemben.

A Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a házkutatás végrehajtási módozata kapcsán.

3) A Testület ezt követően a panaszos tájékoztatását vizsgálta meg.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség őt semmilyen módon nem tájékoztatta arról, hogy házkutatást szeretnének az ingatlanában lefolytatni, valamint amint azt végrehajtották semmilyen módon nem tájékoztatták arról, hogy ott házkutatás volt. A panaszosnak ezt a szomszédjaitól kellett megtudnia. Beadványában előadta, hogy ő egyébként mindig elérhető és a lakást egyébként sem lakja senki sem életvitelszerűen. A gyanúsítottak nem laknak nála.

A rendőrség a tájékoztatása szerint a panaszost csak akkor tájékoztatta a házkutatásról, amikor a panaszos személyesen megjelent a rendőrkapitányságon 2015. november 16-án és tájékoztatást kért az intézkedésről és a lakás ajtaja megrongálódásának a körülményeiről. Ennek kapcsán közölték vele, hogy folyamatban lévő büntetőeljárás két terheltjének elfogása érdekében foganatosították házkutatást az ingatlanában, hiszen megalapozott információk birtokába kerültek tekintetben, hogy életvitelszerűen a két személy ott tartózkodhat. Ezen kívül a rendőrség arról tájékoztatta a panaszost, hogy mivel a helyszínen jelen lévő gyanúsított hozzájárult a rendőrség általi károkozáshoz, ezért igényét ezen személlyel szemben a Polgári Törvénykönyv releváns rendelkezései szerint érvényesítheti.

A fenti idézett Rtv. 39. §-a a rendőrség kötelezettségévé teszi, hogy amennyiben a birtokos távollétében történt a behatolás, akkor az intézkedést követően a rendőrség köteles a birtokost tájékoztatni, és a vagyonvédelem érdekében szükséges intézkedést megtenni.

A Kártalanítási rendelet 4. § (3) bekezdése ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a rendőrség mellőzze az igénybe vett ingó tárgy birtokosának tájékoztatását, ha az vagy azzal járó késedelem az intézkedés eredményességét veszélyezteti.

Jelen ügy kapcsán büntetőeljárás keretén belül házkutatást rendeltek és foganatosítottak két terhelt elfogása érdekében. A Testület a panaszos által kifogásoltak vonatkozásában figyelembe vette azt, hogy a rendőrség kényszerintézkedést hajtott végre, amely kapcsán a bűnüldözési érdek elsőbbséget élvezett az egyéni alapvető jogokkal szemben. A házkutatás megkezdésekor a rendőrség nem mérlegelhette a tulajdonosi viszonyokat, hanem a bérlő beleegyezésével, kulcs hiányában intézkednie kellett az ingatlanba való bejutás érdekében. A kényszerintézkedés jellegénél fogva, az arányosság elvére figyelemmel a rendőrségnek be kellett törnie az ajtót annak érdekében, hogy a potenciális bűnelkövetőt kézre kerítse és elfogjam, majd vele szemben további intézkedéseket hajtsa végre. A Testület megítélése szerint a helyszínen nem állt a rendőrség oldalán más kevésbé jogkorlátozó eszköz a beengedés és a kulcs hiányában, minthogy betörjék az ajtót és ily módon hatoljanak be az ingatlanba. Azonban a rendőrség az intézkedés végrehajtását követően terhelte tájékoztatási, értesítési kötelezettség, amelynek nem tett eleget. A panaszos, mint a lakás tulajdonosa csak úgy jutott az információk birtokába, hogy személyesen megjelent az intézkedés után öt nappal a rendőrségen és saját kifejezett kérésére tájékoztatták. A Testület véleménye szerint jelen esetben a rendőrség értesítési kötelezettsége az Rtv. 39.§ (3) bekezdése alapján az intézkedés befejezését követően fennállt, ezért a Testület álláspontja szerint mulasztott akkor a rendőrség, amikor a helyszíni intézkedés befejezését követően nem kutatta fel és nem értesítette az intézkedés tényéről és a károkozásról a panaszost. Erre tekintettel a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tulajdonhoz való joga és tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

Mindezek alapján a Testület – a rendőrség fenti mulasztásaira figyelemmel – megállapította a panaszos tulajdonhoz való jogának és a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Testület végezetül külön megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét a kártalanítás vonatkozásában nyújtott téves tájékoztatás kapcsán, amelyet ráadásul a rendőrség kellő időben nem nyújtott a panaszos részére, hanem csak akkor tájékoztatták, amikor a panaszos saját maga jelent meg a kapitányságon, így kérte a felvilágosítást. A Testület egyúttal megállapította a panaszos jogorvoslathoz való jogának a sérelmét is.

A Testület lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a rendőri intézkedés fogantatása kapcsán, hiszen a rendőrség oldalán felmerült az intézkedési kötelezettség, amelynek a hatályos jogszabályoknak megfelelően tettek eleget. A Testület álláspontja szerint a házkutatás végrehajtásának módja nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát. Azonban a Testület alapjogsértéseket állapított meg a rendőrség oldalán a panaszos tájékoztatásának elmulasztása kapcsán. Egyrészt a panaszos tisztességes eljáráshoz és tulajdonhoz való joga sérült, akkor, amikor a panaszost nem tájékoztatták a házkutatás fogantatása előtt sem és azután sem ezen eseményről, így őt kár érte. Másrészt pedig a panaszost a keletkezett kárra figyelemmel a rendőrség kártalanítási kötelezettségéről egyáltalán nem tájékoztatta, sőt utóbb téves tájékoztatást nyújtott a rendőrségen megjelenő panaszosnak, így a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való és jogorvoslathoz való alapvető jogainak a sérelmét.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2016. február 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag